

Som en droppe i havet eller

Army Leader & His Battalion, Sweden stod det på inbjudan, som gällde invigningen av St. Johns School New Building i Gulbarga. Jag tillhörde Bataljonen.

Mitt besök i Indien och *Hindustani Covenant Church (HCC)*, en systerkyrka till Missionskyrkan i Sverige, var en resa med Svenska Frälsningsarmen, jag var medbjuden som strängmusikant under resan. Det blev en intensiv och intressant resa under en vecka i detta enormt stora land, sju gånger så stort som Sverige och med en befolkning på över en miljard invånare. Där talas 22 olika språk och det finns en mängd olika religioner därav 3% dvs 25 miljoner kristna. HCC har **165.00 medlemmar**.

HCC var vår värd och pastorer och olika medarbetare tog emot oss mycket fint och hjärtligt och vi fick delta i gudstjänster och se olika sociala projekt. Jag är mycket imponerad av det sociala arbetet som församlingarna driver, delvis med hjälp bland annat från Svenska Missionskyrkan. Man vänder sig till dom som mest behöver hjälp oavsett religion.

Hjälpprojekt

Projektet är till stor del riktade till kvinnor och barn där man ge möjlighet att lära sig läsa och skriva och skaffa sig en yrkesutbildning för att kunna lämna den misär de lever i. Man undervisar och ge hjälp i hälsofrågor och hygien, organiserar själv-

hjälpsgrupper. Man driver en yrkesskola för arbetslösa och unga pojkar som behöver ett yrke och mycket annat som är viktigt för att de allra fattigaste skall kunna få ett drägligt liv.

I Bombay besökte vi en stor **sopstation** i utkanten av stan. Ju mer vi närmade oss platsen fick vi sällskap av stora sopbilar och stanken blev värre ju mer vi närmade oss platsen. Där fick vi i en liten sal möta barn ca fem år och uppåt som jobbade med att söka där sopbilarna skyfflat av sin last för att se om det finns något som går att ta rätt på och sälja, mest gick deras arbete ut på att samla plastpåsar för **återanvändning** och på det sättet hjälpa sin familj med försörjningen. Det var små nyfikna och glada ansikten som mötte oss, vi sjöng barnsånger och tryckte små händer som sträcktes mot oss. Vid ett senare tillfälle mötte vi en grupp lite äldre barn cirka tio år och uppåt som arbetade med att **tvätta toaletter**, här arbetade HCC med att under några timmars rast undervisa och uppmuntra och ge hälsovård. Många av dessa ungdomar går vidare till prostitution eftersom de inte kan försörja sig på annat sätt och en del är redan smittade av HIV.

som en chilifrukt i grytan

Skolor och sjukhus

En del barn hade möjlighet att gå i lite finare skola. Vi besökte en skola med tusen elever, femtio i varje klass, fint uppsträckta i skoluniformer och stolta över att få lära sig engelska. Som vid alla andra besök ville de ta i hand och hälsa och här säga en fras på engelska, alltefter kunskapsnivån. Stolta och disciplinerade mötte vi en del i klassrummet och vid avfärden från skolan ett hav av vinkande barn ute på skolgården. På resan besökte vi bland annat vid **St. Luke's Medicinal Society i Pune**. Vår guide Margareta Christensson, som varit missionär i Indien under fyrtio år, berättade att när Dr Surendra Urunkar först kom till platsen fanns det varken buskar eller annat grönt men han har gröna fingrar, så hon och nu möttes vi av en fantastisk grönska runt det fina sjukhuset som har ett mycket gott rykte. Vid ett besök från myndigheter fick chefsläkaren högsta betyg och ödmjukt sa han *det är Gud som ger dom hälsan åter* - "vad gör du då" frågade en av besökarna skrattande.

Oss visade han stor gästfrihet och hjälpte till med att servera oss fruktsallad innan vår färd gick vidare till platsen för invigningen av skolbyggnaden i **Gulbarga** som blev en storstilad tillställning.

Högtidlig invigning

Vi fick ställa upp oss för att gå genom rader av scouter och finklädde ungdomar som sedan sjöng mycket fint för oss, men nu var det trummor som ackompanjerade vårt intåg. Arméledaren och pastor i Svenska Missionskyrkan fick högtidligt klippa bandet

och förklara byggnaden invigd. Vi svenskar kunde sedan läsa våra namn på en fin platta på väggen på skolbyggnaden. Det blev högtidstal och sång av flera körer och av den svenska strängmusiken som också blev dekorerade med sjalar och blomstergirlanger. Efter några timmar var vi ganska trötta och glada att sätta oss i bussen och åka till vårt hotell för natten med samma hårda sängar som på övriga hotell, men som ändå gav en stund av vila för trötta svenskar.

Gudstjänst och nattvard

Låt mig till sist nämna om vårt besök vid huvud-expeditionen för HCC arbete, där vi fick vila och mat och dessutom besöka två projekt, ett för prostituerade och ett för transvistiter.

Avslutningsvis firade vi nattvard tillsammans med pastorer och personal. En kokosnöt krossades och kokosmjölken fick ersätta vinet och kokosen brödet. En oföreglömlig stund.

Man måste beundra en liten kyrka som gör ett fantastiskt arbete, ett socialt arbete som ger frukt också i en växande kyrka.

Britt-Inger Berggren